

SENTINTA CIVILĂ NR. 6216
Ședința publică din data de 10 decembrie 2012

PREȘEDINTE

GREFIER

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ fiscal exercitată de reclamanta XXX în contradictoriu cu pârâtele Administrația Finanțelor Publice XXX și Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad pentru obligarea lor la restituirea taxei de poluare, și cererea pârâtei A.F.P. Arad de chemare în garanție a Administrației Fondului pentru Mediu.

La apelul nominal se prezintă reprezentanta reclamantei, avocat XXX în substituirea doamnei avocat xxx din Baroul Mehedinti, lipsind părțile.

Procedura legal îndeplinită.

Cererea este timbrată cu 43 lei taxă judiciară de timbru și timbre judiciare în valoare de 0,60 lei.

S-a făcut referatul cauzei după care, reprezentanta reclamantei depune la dosar chitanța privind onorariul de avocat, chitanța de achitare a sumei de 8 lei în completarea taxei judiciare de timbru. Arată că nu solicită administrarea altor probe.

Nemaifiind necesare probe, instanța acordă cuvântul în fond.

Reprezentanta reclamantei solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată, obligarea pârâtei la restituirea sumei achitate; cu cheltuieli de judecată reprezentând taxa judiciară de timbru și onorariul de avocat.

T R I B U N A L U L

Constată că prin cererea înregistrată la această instanță la data de 06.11..2012 reclamanta XXX a chemat în judecată pe calea contenciosului administrativ fiscal pe pârâtele Administrația Finanțelor Publice XXX și Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, solicitând anularea actelor administrative respectiv anularea Deciziei de calcul al taxei pentru emisii poluante provenite de la autovehicule nr. XXX din 10.09.2012 emisă de A.F.P. XXX , prin care a fost calculată suma de XXX lei reprezentând taxă pentru emisii poluante provenite de la autovehicule, în vederea înmatriculării în România a autovehiculului marca xxx; anularea deciziei de soluționare a contestației nr. XXX/31.10.2012 emisă de D.G.F.P. Arad ; anularea și restituirea taxei de poluare în cuantum de XXX lei achitată la data de 10.09.2012 prin chitanța seria TS3B nr. XXX; plata dobânzii legale în materie fiscală (0,05 % pe zi de întârziere) pentru perioada cuprinsă între data prevalării taxei de poluare (10.09.2012) și data restituirii efective conform prevederilor art. 117 alin.1 și art.124 alin.2 Cod procedură fiscală; obligarea pârâtei la

suportarea cheltuielilor de judecată constând în taxă judiciară de timbru, timbru judiciar și onorariu de avocat.

În motivarea acțiunii reclamanta arată că pentru înmatricularea în România a autoturismului second-hand marca Audi, a fost obligată să plătească taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule în cuantum de XXX lei, conform chitanței seria TS4B nr. XXX.

Reclamanta consideră că taxa achitată este ilegală fiind concepută pe baza unor texte legale inaplicabile în dreptul intern.

Din punctual de vedere al reclamantei taxa este prelevată cu încălcarea dreptului European.

Conform art. 110 TFUE (art. 90 TCE):

"(1). Niciun stat membru nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre impozite interne de orice natură mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare. (2). De asemenea, niciun stat membru nu aplică produselor altor state membre impozite interne de natură să protejeze indirect alte sectoare de producție".

În jurisprudența referitoare la art. 110 TFUE (art. 90 TCE), Curtea de Justiție a Uniunii Europene a explicat care sunt condițiile în care se poate reține aplicarea acestui text:

- a) Trebuie să existe o discriminare între produsele naționale și produsele importate
- b) Trebuie să existe o similitudine sau un „raport de concurență” între produsele importate vizate de taxă și produsele interne favorizate
- c) Prelevarea fiscală națională trebuie să diminueze sau să fie susceptibilă să diminueze, chiar și potențial, consumul produselor importate, influențând astfel alegerea consumatorilor.

Pe cale de consecință, atunci când produsele interne și produsele importate se află într-un raport de concurență, iar prin efectul unei norme fiscale naționale se crează o discriminare între acestea, astfel încât consumatorii sunt descurajați să aleagă produsele importate, art. 90 este aplicabil, iar norma fiscală națională contrară art. 90 trebuie înlăturată de la aplicare.

Reclamanta consideră că reglementarea fiscală română (Legea nr.9/2012) îndeplinește toate criteriile pentru a fi declarată incompatibilă cu art. 110 TFUE întrucât:

- a) Există o discriminare între autoturismele second-hand înmatriculate deja într-un stat membru al Uniunii Europene și care se înmatriculează în România după 1 iulie 2008 („produsele importate”) și autoturismele second-hand deja înmatriculate în România („produsele naționale”).
- b) Există un „raport de concurență” între produsele importate și produsele naționale. Astfel, în principiu, alegerea consumatorului se poate îndrepta fie spre un autoturism second-hand deja înmatriculat într-un alt stat membru, fie spre un autoturism second-hand deja înmatriculat în România.

c) Taxa de poluare instituită prin Legea nr. 9/2012 este destinată să diminueze introducerea în România a unor autoturisme second-hand deja înmatriculate într-un alt stat membru.

În aceeași timp, reclamanta a susținut că principiul " poluatorul plătește" este aplicat discriminatoriu având în vedere că deținătorii de autoturisme înmatriculate în România înainte de 1.07.2008 deși poluează nu plătesc taxa de poluare, în schimb deținătorii de autoturisme înmatriculate după data de 1.07.2008 sunt obligați la plata taxei.

În drept, reclamanta a invocat dispozițiile art. 1 alin.4 Cod fiscal, art. 7 din Legea nr. 554/2004, 124, 205, 207 alin.4 Cod procedură fiscală, art. 11 alin.2, art. 138 alin.2, 4 Constituția României, art. 90 în Tratatul CE, art. 274 Cod procedură civilă.

Prin întâmpinarea depusă pârâta D.G.F.P. Arad în reprezentarea pârâtei Administrația Finanțelor Publice XXX a solicitat respingerea acțiunii, cu motivarea că taxa a fost legal încasată în conformitate cu prevederile Legii nr. 9/2012 care este în vigoare.

Pârâta a arătat că prin dispozițiile Legii nr. 9/2012 se stabilește cadrul legal al instituirii taxei cu destinația de venit la bugetul Fondului de Mediu - gestionat de Administrația Fondului pentru Mediu

Legile cadru sunt obligatorii pentru statele membre numai în privința rezultatului, autoritățile naționale având competența de a alege forma și mijloacele prin care se asigură obținerea rezultatului.

Taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule instituită de Legea nr. 9/2012 aplicată produsului provenit din alte țări membre și cea aplicată produsului național similar este calculată după aceeași formulă de calcul având în vedere criterii obiective precum emisiile de CO₂, capacitatea cilindrică, vechimea sau rulajul autovehiculului, fără a conduce la o impozitare superioară a produsului importat față de produsele naționale și fără a avea efect discriminatoriu.

Mai mult, taxa de poluare în sumă de xxx lei a fost stabilită ca urmare a cererii reclamantei depusă la organul fiscal, prin care a solicitat calculul acesteia. Pârâta a subliniat că această taxă reprezintă opțiunea legiuitorului național iar organele fiscale sunt obligate să respecte prevederile art. 13 din O.G. nr. 92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală.

Referitor la solicitarea reclamantei privind plata dobânzii legale de la data achitării și până la restituirea sumei, pârâta a apreciat că reclamanta nu este îndrituită să solicite dobânzi de la momentul plății deoarece nu există temei de drept în acest sens.

Totodată, a solicitat chemarea în garanție a Administrației Fondului pentru Mediu având în vedere că taxa de poluare constituie venit la bugetul fondului pentru mediu și se gestionează de Administrația Fondului pentru Mediu în vederea finanțării programelor și proiectelor pentru protecția mediului.

În drept pârâta a invocat art. 114-118 Cod procedură civilă și actele normative indicate în cuprinsul întâmpinării.

Deși legal citată, chemata în garanție, Administrația Fondului pentru Mediu, nu s-a prezentat în instanță și nu a formulat în scris excepții sau alte cereri.

Examinând în fapt și drept acțiunea reclamantei și cererea de chemare în garanție, instanța reține din actele și lucrările dosarului următoarele:

Reclamanta a achiziționat din Germania autoturismul marca xxx iar pentru înmatricularea lui în România a fost obligată să plătească taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule impusă prin Legea nr. 9/2012, în cuantum de XXX lei, conform chitanței seria TS4B nr. XXX emisă de Administrația Finanțelor Publice Arad . Prin Decizia de calcul al taxei pentru emisii poluante provenite de la autovehicule nr. XXX din 10.09.2012 emisă de A.F.P. XXX, s-a stabilit taxa de poluare pentru autovehicul în sumă de XXX lei, sumă ce a fost achitată de reclamantă conform chitanței seria TS3B nr. XXX întocmindu-se și cartea de identitate a vehiculului pe numele reclamantei.

Reclamanta a formulat contestație împotriva deciziei de calcul a taxei și a solicitat restituire a sumei, solicitând anularea deciziei pentru stabilirea taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, restituirea sumei de XXX lei, plata dobânzii legale aplicabile sumei datorate, de la data prelevării taxei până la data plății efective.

Prin Decizia de soluționare a contestației nr. XXX/31.10.2012, Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. Arad a respins contestația formulată de reclamantă.

Pe fond, tribunalul reține că prin Legea nr. 157/2005 România a ratificat Tratatul pentru aderarea Bulgariei și României la Uniunea Europeană, efectele acestei ratificări fiind reglementate de art. 148 alin.2 și 4 din Constituția României, astfel cum aceasta a fost republicată, în conformitate cu care prevederile Tratatelor Constitutive ale U.E și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare.

în conformitate cu prevederile art. 110 din Tratatul Comunității Europene „*nici un stat membru nu aplică direct sau indirect, produselor altor state membre impozite interne de orice natură, mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare*”.

Prin aceste prevederi se limitează libertatea statelor membre în materie fiscală de a restricționa libera circulație a mărfurilor prin interzicerea taxelor discriminatorii, respectiv discriminarea între produsele importate și cele autohtone de natură similară.

în speță Legea nr.9/2012 stabilește în art.2 lit. 1 că suma datorată potrivit acestei legi se numește taxa și că, „taxa” - reprezintă suma datorată de către contribuabil pentru emisiile poluante provenite de la autovehiculele din categoriile M1, M2, M3 și NI, N2, N3.

Cu privire la momentul în care se datorează această taxă, prin art. 4 alin 1 și 2 din aceeași Lege s-a stabilit că

ART. 4

(1) Obligația de plată a taxei intervine:

a) cu ocazia înscrierii în evidențele autorității competente, potrivit legii, a dobândirii dreptului de proprietate asupra unui autovehicul de către primul proprietar din România și atribuirea unui certificat de înmatriculare și a numărului de înmatriculare;

b) la repunerea în circulație a unui autovehicul după încetarea unei exceptări sau scutiri prevăzute la art. 3 și 8;

c) la reintroducerea în parcul auto național a unui autovehicul, în cazul în care, la momentul scoaterii sale din parcul auto național, i s-a restituit proprietarului plător valoarea reziduală a taxei, în conformitate cu prevederile art. 7.

(2) Obligația de plată a taxei intervine și cu ocazia primei transcrieri a dreptului de proprietate, în România, asupra unui autovehicul rulat și pentru care nu a fost achitată taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, conform Legii nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, sau taxa pe poluare pentru autovehicule și care nu face parte din categoria autovehiculelor exceptate sau scutite de la plata acestor taxe, potrivit reglementărilor legale în vigoare la momentul înmatriculării.

Art. 4 a fost însă modificat prin OUG. 1/2012: Art. 1 începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență aplicarea dispozițiilor art. 2 lit. i), ale art. 4 alin. (2) și a celor privind prima transcriere a dreptului de proprietate ale art. 5 alin. (1) din Legea nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 17 din 10 ianuarie 2012, se suspendă până la 1 ianuarie 2013. Art 2 (1) Contribuabilii care au achitat taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule ca urmare a primei transcrieri a dreptului de proprietate, în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (2) din

Legea nr. 9/2012, în perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a acestei legi și data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, pot solicita restituirea acesteia.

(2) Sumele prevăzute la alin. (1) se restituie la cererea contribuabilului, adresată organului fiscal competent, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care se aplică în mod corespunzător, cu excepția prevederilor art. 124 din respectiva ordonanță.

(3) Sumele se restituie în termenul de prescripție prevăzut de art. 135 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Deci în continuare această taxa de poluare nu este percepută pentru autoturismele deja înmatriculate în România stat comunitar de la 01.01.2007, și dacă a fost percepută în perioada de la intrarea în vigoare a Legii 9/2012 până la modificarea ei prin OUG 1/2012 (art. 4 alin 2) se restituie, fiind percepută exclusiv, pentru autoturismele înmatriculate în celelalte state comunitare și reînmatriculate în

România, după aducerea lor în țară, fie chiar și celor de categorie M1,M2,M3, NI, N2, N3. Pentru autovehiculele deja înmatriculate în România, de aceeași categorie, taxa nu se mai percepe cu ocazia vânzării ulterioare, ceea ce demonstrează că această taxă de poluare se aplică doar ca urmare a achizițiilor intracomunitare a acestor tipuri de autovehicule și este o taxă cu echivalent taxelor vamale la import.

Potrivit normelor comunitare:

-art.25 CE „*între statele membre sunt interzise taxele vamale la import și la export sau taxele cu efect echivalent. Această interdicție se aplică, de asemenea, taxelor vamale cu caracter fiscal*”.

-art.28 CE „*între statele membre sunt interzise restricțiile cantitative la import, precum și orice măsuri cu efect echivalent*”.

Conform jurisprudenței Curții Europene de Justiție, noțiunea de taxă cu echivalent constă în orice taxă pecuniară impusă unilateral asupra mărfurilor în temeiul faptului că trec frontiera, oricare ar fi denumirea și modul de aplicare al acesteia, iar un sistem de taxare care să fie considerat compatibil cu art.110 din Tratatul Comunității Europene, trebuie să excludă orice posibilitate ca produsele importate să fie supuse unor taxe mai mari decât produsele similare naționale și să nu producă în nici un caz efecte discriminatorii. Autovehiculele din categoriile vizate de Legea 9/2012 fac parte din categoria bunuri, și nu pot fi taxate numai pentru că au fost aduse dintr-un stat European.

Practic, prin instituirea taxei, discriminarea produsă de OUG 50/2008 pe care o abrogă, este limitată la anumite categorii de autovehicule.

Textul art.110 din Tratatul CE se referă la produsele provenind din alte state membre și supuse unor impozite interne, de orice natură, superioare celor care se aplică direct sau indirect produselor naționale similare, ori Statul Român nu percepe taxa de poluare produselor naționale similare, respectiv pentru autovehiculele deja înmatriculate în România (second-hand) de aceeași categorie, cu ocazia vânzărilor ulterioare.

Multiplele discuții dintre România și Uniunea Europeană pe tema taxei de primă înmatriculare, taxei de poluare au fost generate de faptul taxa, indiferent de denumire, se aplica numai autovehiculelor din alt stat membru al UE nu și celor similare din România.

„ 26. Astfel cum a arătat Curtea la punctul 58 din Hotărârea Tatu, citată anterior, o reglementare precum OUG nr. 50/2008 are ca efect faptul că autovehiculele de ocazie importate și caracterizate printr-o vechime și o uzură importante sunt supuse, în pofida aplicării unei reduceri mari a cuantumului taxei pentru a ține seama de deprecierea lor, unei taxe care se poate apropia de 30 % din valoarea lor de piață, în timp ce vehiculele similare puse în vânzare pe piața națională a vehiculelor de ocazie nu sunt în niciun fel grevate de o astfel de sarcină fiscală. Nu se poate contesta că, în aceste condiții, reglementarea națională menționată are ca efect descurajarea importării și punerii în circulație în România a unor autovehicule de ocazie cumpărate din alte state membre.

27. Aceleași considerații se impun în ceea ce privește regimul de impozitare prevăzut de OUG nr. 50/2008, astfel cum a fost modificată prin OUG nr. 208/2008, OUG nr. 218/2008, OUG nr. 7/2009 și, respectiv, OUG nr. 117/2009. Astfel, din dosarul cauzei rezultă că toate versiunile de modificare a OUG nr. 50/2008 mențin un regim de impozitare care descurajează înmatricularea în România a unor autovehicule de ocazie cumpărate din alte state membre și care se caracterizează printr-o uzură și o vechime importante, în timp ce vehiculele similare puse în vânzare pe piața națională a vehiculelor de ocazie nu sunt în niciun fel grevate de o asemenea sarcină fiscală. Pe de altă parte, cu ocazia ședinței, care a avut loc după pronunțarea Hotărârii Tatu, citată anterior, guvernul român nu a susținut că ar exista o diferență relevantă, în scopul examinării compatibilității cu articolul 110 TFUE a unei taxe precum cea reglementată de OUG nr. 50/2008, între versiunea inițială a OUG nr. 50/2008 și versiunile ulterioare ale acesteia."

28. În sfârșit, trebuie amintit că obiectivul protecției mediului, care se materializează în faptul, pe de o parte, de a împiedica, prin aplicarea unei taxe disuasive, circulația în România a unor vehicule deosebit de poluante, precum cele care corespund normelor Euro 1 și Euro 2 și care au o capacitate cilindrică mare, și, pe de altă parte, de a folosi veniturile generate de această taxă pentru finanțarea unor proiecte de mediu, ar putea fi realizat mai complet și mai coerent aplicând taxa pe poluare oricărui vehicul de acest tip care a fost pus în circulație în România. O astfel de taxare, a cărei punere în aplicare în cadrul unei taxe anuale rutiere este perfect posibilă, nu ar favoriza piața națională a vehiculelor de ocazie în detrimentul punerii în circulație a vehiculelor de ocazie importate și ar fi, în plus, conformă principiului poluatorul plătește (Hotărârea Tatu, citată anterior, punctul 60).

Conform acestor considerente, instanța constată că taxa de poluare prelevată în condițiile Legii nr. 9/2012 este discriminatorie pentru că prin ea se descurajează punerea în circulație în România a unor vehicule de ocazie cumpărate înalte state membre, fără însă a descuraja cumpărarea unor vehicule de ocazie, având aceeași vechime și aceeași uzură de pe piața națională, punct de vedere exprimat și de Curtea Europeană de Justiție prin hotărârea sa dată în cauza C 402/09.

Pentru aceste considerente, având în vedere dispozițiile art. 18 din Legea nr. 554/2004, instanța va admite în parte acțiunea reclamantei și va obliga pârâta AFP XXX reprezentată de D.G.F.P. Arad, să îi restituie suma de XXX lei reprezentând taxă pentru emisii poluante, achitată conform chitanței seria TS4B nr. XXX emisă de A.F.P. XXX.

Cu privire la cererea reclamantei privind anularea deciziei de calcul al taxei de poluare pentru autovehicule și a deciziei de soluționare a contestației împotriva deciziei de calcul, pentru considerentele de legalitate arătate, instanța urmează să anuleze Decizia de calcul nr.

XXX/10.09.2012 emisă de AFP XXX precum și Decizia nr. XXX/31.10.2012 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. Arad.

In ceea ce privește dobânda solicitată de reclamantă, instanța reține că potrivit art. 124 alin. 1 Cod de Procedură Fiscală, „*pentru sumele de restituit sau de rambursat de la buget contribuabilii au dreptul la dobândă din ziua următoare expirării termenului prevăzut la art. 117 alin. (2) sau la art. 70, după caz. Acordarea dobânzilor se face la cererea contribuabililor*”.

Potrivit art. 70 alin. 1 Cod de Procedură Fiscală, „*cererile depuse de către contribuabil potrivit prezentului cod se soluționează de către organul fiscal în termen de 45 de zile de la înregistrare*”

Conform art. 117 alin. 2 Cod de Procedură Fiscală, „*în excepție de la prevederile alin. (1), sumele de restituit reprezentând diferențe de impozite rezultate din regularizarea anuală a impozitului pe venit datorat de persoanele fizice se restituie din oficiu de organele fiscale competente, în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere*”.

Având în vedere că 117 alin. 2 reglementează situația restituirii diferențelor de impozite rezultate din regularizarea anuală a impozitului pe venit datorat de persoanele fizice, instanța reține că în cazul restituirii taxei de poluare este aplicabil textul art. 70 alin. 1 Cod de Procedură Fiscală.

Coroborând dispozițiile art. 124 alin. 1 cu dispozițiile art. 70 alin. 1 Cod de Procedură Fiscală, instanța constată că dobânzile legale datorate de autoritățile fiscale în prezenta cauză se impun a fi calculate din ziua următoare expirării termenului de 45 de zile de la înregistrarea în evidența acestor autorități a cererii de restituire a taxei.

În consecință, se va dispune obligarea pârâtei Administrația Finanțelor Publice Arad la plata dobânzilor legale la nivelul majorării de întârziere prevăzute de Codul de Procedură Fiscală, calculate din ziua următoare expirării termenului de 45 de zile de la înregistrarea în evidența pârâtei a cererii de restituire a taxei, 25.09.2012.

Instanța va respinge cererea reclamantei privind acordarea dobânzii de la data prevalării taxei ca nefondată, dobânda fiscală acordându-se după distincțiile sus expuse.

În conformitate cu prevederile art.63 Cod procedură civilă, va fi admisă și cererea de chemare în garanție a Administrației Fondului pentru Mediu formulată de pârâta Administrația Finanțelor Publice Arad în sensul că va obliga chemata în garanție, să îi restituie pârâtei suma de XXX lei reprezentând contravaloarea taxei de poluare, cu motivarea că, în conformitate cu prevederile art. 1 din OUG nr.50/2008 „*taxa de poluare nu se face venit la bugetul de stat, ci constituie venit la Fondul de Mediu și se gestionează de Administrația Fondului pentru Mediu,*” în vederea finanțării programelor și proiectelor pentru protecția mediului și dobânda fiscală.

În baza art. 274 C.pr.civ., va obliga pârâta A.F.P. Arad să-i plătească reclamantei cheltuieli de judecată în sumă de xxx lei. reprezentând taxe judiciare de timbru și onorariu de avocat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN
NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE :**

Admite în parte acțiunea în contencios administrativ fiscal exercitată de

reclamanta XXX împotriva pârâtelor Administrația Finanțelor Publice XXX reprezentată de Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. Arad și Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. Arad și în consecință:

Anulează Decizia de calcul nr. XXX/10.09.2012 emisă de AFP XXX precum și Decizia nr. XXX/31.10.2012 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. Arad.

Obligă pârâta să îi restituie reclamantei suma de XXX lei, achitată conform Chitanței seria TS4B nr. xxx/10.09.2012, reprezentând taxa pentru emisii poluante actualizată și cu dobânda calculată în conformitate cu art. 124 C.pr.fisc., începând cu ziua următoare termenului de 45 de zile de la data înregistrării, în evidența pârâtei 25.09.2012, a cererii reclamantei de restituire a taxei.

Respinge capătul de cerere privind acordarea dobânzii de la data prevalării taxei.

Admite cererea pârâtei de chemare în garanție a Administrației Fondului pentru Mediu cu sediul în București, Spl. Independenței nr. 294 corp A, sector 6 și în consecință:

Obligă chemata în garanție să îi restituie pârâtei suma de mai sus, achitată de reclamantă în favoarea ei cu dobânda legală.

Obligă pârâta să plătească reclamantei suma de xxx lei cheltuieli de judecată.

Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din data de 10.12.2012.

Președinte

Grefier